

دوتا ۳۳۱	تعلیم / ۸۳
	مَثَل‌های عیسی مسیح : دوست شفاعت‌کننده
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه درس‌ها، فرصت خواهید یافت تا مَثَل‌های عیسی مسیح را درک نموده، آنها را تعلیم دهید. با استفاده از "راهنمای تفسیر مَثَل‌ها"، دو معلم، مَثَل "دوست شفاعت‌کننده" را در لوقا ۱۱: ۵ - ۱۳ بررسی خواهند نمود. این مَثَل در چهارچوب مَثلهایی است که در رابطه با پادشاهی خدا ذکر گردیده‌اند و موضوع آن درباره «دعای مصرانه» در حیطة پادشاهی خدا می‌باشد. هنگامی‌که به این برنامه گوش می‌دهید، در دفترتان یادداشت بردارید یا برنامه را ضبط کنید.

(S) در انجیل لوقا ۱۱: ۵ - ۸ اینگونه می‌خوانیم: «فرض کنید که نیمه شب، مهمانی از راه دور برای شما می‌رسد و شما چیزی در خانه برای خوردن ندارید. اجباراً در خانه دوستی را می‌زنید و از او سه نان قرض می‌خواهید. او از داخل خانه جواب می‌دهد که با بچه‌هایش در رختخواب خوابیده‌است و نمی‌تواند برخیزد و به شما نان دهد. اما مطمئن باشید که حتی اگر از روی دوستی این کار را نکند، اگر مدتی در بزنید، در اثر پافشاری شما برخواهد خاست و هرچه بخواهید به شما خواهد داد.»

(T) نکته اول: درک داستان طبیعی مَثَل

مَثَلها با زبانی مجازی بیان شده‌اند تا مفهومی روحانی را تشریح کنند. از این رو نخست به بررسی واژگان و پیشینه فرهنگی و تاریخی داستان می‌پردازیم. بیابید به نوبت عناصر مبتنی بر امور واقعی زندگی را در این مَثَل تشریح کنیم. عیسی این داستان را در قالب یک سؤال طرح می‌نماید. سؤال مطرح شده و شرایطی را که به تصویر کشید، در آیات ۵ تا ۷ می‌توانیم ببینیم. همراه با تأکیدی که در آیه ۷ مشاهده می‌شود عیسی پاسخ به این سؤال طرح شده در قالب مَثَل را در آیه ۸ آشکار می‌کند.

(S) اول. داستان در رابطه با سه دوست می‌باشد. به منظور متمایز کردن آنها از هم، از این پس آنان را اینگونه خطاب می‌کنیم: اولی- دوست نیازمند، دومی- دوست شفاعت‌کننده و یا همان که میزبان است، سومی- دوست توانا «همان که استطاعت مالی دارد».

(T) دوم. درخواست دوست شفاعت‌کننده یا همان میزبان. دیروقت، هنگام نیمه شب بطرزی غیرمترقبه سر و کله دوستی نیازمند بر در خانه پیدا می‌شود. او میهمانی خسته و گرسنه است که از راهی دور به آنجا آمده و از دوست خود (دوست شفاعت‌کننده) توقع پذیرش، خوراک و جایی برای خواب دارد. ولی میزبان نه تنها در آن وقت شب انتظار میهمان را نداشت بلکه خوراکی نیز در خانه موجود نبود تا از میهمان پذیرایی کند. در این مَعْضَل بزرگ میزبان به خانه دوست بسیار توانایش (دوستی که استطاعت مالی داشت) رجوع می‌کند. در این وضعیت است که او تبدیل به دوست شفاعت‌کننده‌ای می‌شود که از دوست توانا تقاضا دارد که به او سه نان قرض دهد و قول می‌دهد که فردا آن سه نان را به او برگرداند.

(S) سوم. پاسخ احتمالی از جانب دوست بسیار توانا. آیا دوست او که از استطاعت مالی خوبی برخوردار است به او جواب ردّ خواهد داد؟ باید توجه داشت که دوست توانا درهای خانه یک اتاق خود را قفل کرده و با خانواده‌اش در رختخواب در حال استراحت است. اگر برخاسته و در اتاق حرکت کرده و سپس میله آهنی و قفل بزرگ در را باز کند، سر و صدای تولید شده خانواده‌اش را که در خواب بسر می‌برند می‌ترساند و آنها را بیدار خواهد کرد. آیا او به تقاضای دوستش اینگونه پاسخ خواهد داد: «متأسفم؛ ولی من نمی‌توانم برخیزم و به تو چیزی بدهم؟» در این صورت دوست توانای شخص میزبان به عنوان فردی که تمایلی به کمک کردن به دوستش را ندارد تلقی خواهد شد.

(T) چهارم. سه عدد نان. سه عدد نانی که احتمالاً سه تکه نان گرد کوچک می‌توانست باشد و تنها کفاف سیر کردن یک نفر را برای یک وعده غذا را می‌دهد، چه معنایی می‌تواند در خود داشته باشد.

(S) نکته دوم. بررسی چارچوب آبی و تعیین عناصر مَثَل

چارچوب شامل "زمینه" مَثَل و "توضیح یا کاربرد" آن می‌شود. زمینه مَثَل ممکن است بیانگر این نکته باشد که مَثَل به چه مناسبتی گفته شده یا اینکه شرایط به هنگام گفته شدن آن به چه صورت بوده است. زمینه معمولاً قبل از مَثَل یافت می‌شود و توضیح یا کاربرد، بعد از مَثَل. حال ببینیم که چارچوب این مَثَل چیست؟

(T) زمینه. زمینه این مثل را می‌توانیم در لوقا ۱۱ : ۱- ۴ بیابیم. یکی از شاگردان عیسی از او خواست که دعا کردن را به آنان تعلیم دهد و سپس عیسی دعای معروف به دعای خداوند یا دعای ربانی را به ایشان آموخت. دعای ربانی که در لوقا فصل ۱۱ ذکر شده است در قیاس با دعای ربانی که در انجیل متی فصل ۶ آمده است کوتاهتر می‌باشد. سومین و ششمین درخواست در دعای ربانی انجیل متی در دومین و پنجمین بخش درخواست در دعای ربانی در انجیل لوقا آمده است. احتمالاً عیسی چندین مرتبه این دعا را به مردم تعلیم داده است. قصد عیسی این نبوده که هر بار که مسیحیان دعای خداوند را می‌خوانند دقیقاً همان کلمات را بکار ببرند. دعای خداوند بعنوان نمونه و الگوی دعا برای مسیحیان بکار می‌رود. در همین رابطه است که عیسی مثل «دوست شفاعت‌کننده» را بیان می‌کند و ما داستان این مثل را در لوقا ۱۱ : ۵ - ۷ می‌خوانیم.

توضیحات و کاربرد این مثل را می‌توان در لوقا ۱۱ : ۸ - ۱۳ یافت. پاسخ تلویحی عیسی در آیه ۷ این نکته می‌باشد که: «هیچیک از شما برای درخواست کمک از دوستی توانا چنین جواب ردی دریافت نخواهد کرد». در حالیکه پاسخ واقعی عیسی به این مسئله در آیه ۸ بسیار دلگرم‌کننده‌تر است. چنین دوست توانایی، مطمئناً برخواهد خاست و هر آنچه او احتیاج دارد به او خواهد داد. شاید انگیزه‌هاش این است که نشان دهد که دوست واقعی و دلسوزی است و حتی اگر چنین انگیزه‌ای هم نداشته باشد باز هم قطعاً برمی‌خیزد و به او هر آنچه را که نیاز دارد، خواهد داد، چون دوست شفاعت‌کننده به درخواست خود ادامه می‌دهد و بر آن پافشاری می‌ورزد. در آیات ۹ - ۱۰ عیسی چنین می‌گوید: «درخواست کنید»، «بجوئید»، «در را بکوبید». هر سه این افعال در وجه امری و در جملات زمان حال بیان شده‌اند. و بهمین دلیل پافشاری و پشتکار را نشان می‌دهند. بدین نحو عیسی بر موثر بودن دعا تأکید می‌ورزد. در آیات ۱۱- ۱۷ در مثل «پسر درخواست‌کننده» پیام اصلی این نکته است که خدای پدر هیچیک از فرزندان را، وقتی که از او چیزی می‌طلبند، ناامید نخواهد کرد. او به دعاهایی که همراه با «طلبیدن» و «در کوبیدن» است جواب خواهد داد، به عبارت دیگر دعایی که همراه با ایمان و پافشاری صورت می‌گیرد.

(S) نکته سوم. تعیین جزئیات مربوط و نامربوط در مثل

قصد عیسی این نبود که تمامی جزئیات مثل‌هایش دارای مفهوم روحانی باشند. جزئیات مربوط یا اصلی در داستان مثل آن دسته از جزئیات هستند که درس اصلی مثل را استحکام می‌بخشند. بنابراین، نباید برای هر یک از جزئیات مثل، معنای روحانی مستقلی قائل شویم. بیایید به نوبت به شرح برخی از جزئیات این مثلها را که اصلی یا مربوط می‌باشد بپردازیم.

(T) اول. سه دوست. آنها به ترتیب عبارتند از دوست محتاج، میزبان یا دوست شفاعت‌کننده و دوست بسیار توانا. داستان این سه دوست شرایط دعا را به تصویر می‌کشد. دوست محتاج بیانگر هر نوع نیاز خاصی است که یک مسیحی ممکن است داشته‌باشد. بطور خاص می‌توان به احتیاجات غیر مترقبه اشاره کرد که می‌تواند انسانهای نیازمندی باشد که خدا بر سر راه مسیحیان قرار می‌دهد. در این داستان، دوست مسیحی بیانگر مسیحیان است، شما یا من. او در این مثل کسی است که قصد دارد یآوری برای دوست نیازمند خود در آن نیمه شب باشد. او کسی است که وقتی دیگران در خواب بسر می‌برند به فکر دیگران است. و اما دوست بسیار توانا در این داستان بیانگر خدای پدر است اما با این تفاوت که دوست توانا با همان انگیزه‌های معمولی بشری- زمینی در داستان ایفاء نقش می‌کند حال آنکه انگیزه الهی خدا هرگز زیر سؤال نمی‌رود.

(S) دوم. لجاجت دوست شفاعت‌کننده. این قسمت تنها موضوعی است که عیسی از آن به ذکر جزئیات می‌پردازد و این نه تنها موضوعی تلویحی در داستان نیست بلکه بطور خاص بخشی از کاربرد مثل نیز می‌باشد. منظور از کلمه لجاجت، «جسارتی بی‌پروا» و یا «پافشاری بدون حس خجالت» است. یکبار دیگر باید اشاره کرد که این مثل بطرز آشکار حاوی نکته‌ای مرکزی و پیامی اصلی است: «خدای پدر به دعاهایی که مصرانه و با روحی شجاع ابراز می‌شود جواب خواهد داد.» و همه جزئیات داستان این پیام مرکزی را استحکام می‌بخشد.

(T) نکته ۴: تشخیص پیام اصلی مثل

پیام اصلی مثل را می‌توان یا در توضیح یا کاربرد مثل یافت، یا از خود داستان. از روشی که خود عیسی برای توضیح یا کاربرد مثل به کار برد، می‌توانیم پی ببریم که مثل را چگونه باید تفسیر کنیم. هر مثل معمولاً فقط یک داستان اصلی یا یک نکته اصلی دارد. بنابراین، نباید در پی این باشیم که یک حقیقت روحانی از هر یک از جزئیات مثل بیابیم، بلکه باید به دنبال درس اصلی مثل باشیم.

مثل دوست شفاعت‌کننده در لوقا ۱۱ : ۵ - ۸ درباره دعای مصرانه در چهارچوب پادشاهی خدا تعلیم می‌دهد.

پیام اصلی مثل این نکته است که: «یک دوست زمینی با هرگونه انگیزه‌ای که باشد به یاری دوست نیازمند خود می‌شتابد. حال خدایی که در انگیزه الهی‌اش هیچ خدشه‌ای وجود ندارد، با سخاوتمندی و با قطعیت به دعاهای دلیرانه و مصرانه شخص ایماندار جواب خواهد داد. در آیه ۸ اینگونه می‌خوانیم: «در اثر پافشاری شما برخواهد خاست و هرچه بخواهید به شما خواهد داد.» شاید کلمه پافشاری و یا همان لجاجت را بتوان با عبارت «جسارتی بی‌پروا» و یا «اصراری عاری از حس خجالت» تعبیر کرد. این عبارت به ربانی تعبیری بدین معناست: «با دلیری چیز خاصی را درخواست نمودن و به این نحوه خواستن ادامه دادن، بدون حس خجالت و ترس از کسی».

وقتی که ما شفاعت می‌کنیم شاید برای یافتن جواب دعا به مشکل و یا تأخیر برخورد کنیم و شاید که خدا به ما می‌گوید: «نمی‌توانم خواسته‌ات را برآورده کنم!» و یا «این خواسته را در این زمان به تو نمی‌توانم بدهم.» در اینصورت چه اتفاقی می‌افتد.

آسان نیست که اعتماد خود را به این نکته که خدا دعاهای ما را می‌شنود محکم نگه داریم. و در اینجا است که ایمان ما آزمایش می‌شود و باید ایستادگی را بیاموزیم.

مانند ابراهیم در رومیان ۴ : ۲۰ - ۲۱، ما نباید نسبت به وعده‌های خدا جنبش خورده و بی ایمان شویم. با ایمانی کامل به این حقیقت که خدا قادر است به هر آنچه وعده فرموده عمل نماید، باید از او درخواست نماییم، درخواست نماییم و باز هم درخواست نماییم. و این همان چیزی است که خدا از ما انتظار دارد. خدا برای اعتماد ما به خودش ارزش بسیار بالایی قائل است، طوری که هر کاری را جهت آموزش ما انجام می‌دهد تا ما اطمینان کردن به او را تمرین کنیم. خوشا به حال آن مسیحی که اعتماد به خدا را ترک نمی‌کند، حتی زمانی که خدا در پاسخ دادن به دعایش تأخیر می‌کند، یا سکوت می‌کند، یا حتی ظاهراً از پاسخ دادن امتناع می‌ورزد. خوشا به حال آن مسیحی که به توانایی خدا در تحقق وعده‌هایش ایمان دارد. چنین ایمانی می‌ایستد و اگر در نیاز افتد بدون شرم در دعا اصرار می‌ورزد و تا هر اندازه که نیاز وجود داشته باشد، هرگز در یافتن جواب شکست نمی‌خورد.

(S) نکته ۵: مقایسه مثل با قسمت‌های مشابه و متضاد در کتاب مقدس

بعضی از مثلها مشابه یکدیگرند و قابل مقایسه می‌باشند. اما حقیقت موجود در تمام مثلها با حقیقتی که در سایر قسمت‌های کتاب مقدس تعلیم داده شده، یا دارای تشابه است یا تضاد. سعی کنید مهم‌ترین قسمت‌های قابل مقایسه را که ما را در تفسیر مثل یاری می‌دهند، بیابید. همیشه تفسیر مثل را با تعلیم مستقیم و واضح کتاب مقدس محک بزنید. حال به مقایسه مثل با دو قسمت دیگر در کتاب مقدس می‌پردازیم:

در عبرانیان ۴ : ۱۶ اینگونه می‌خوانیم: «پس بیابید به حضور تخت پر فیض خدا برویم تا او رحمت خود را شامل حال ما سازد و به لطف خود ما را به هنگام نیاز یاری فرماید.» این امکان برای همه مسیحیان وجود دارد که با آزادی و اطمینان به خدا نزدیک شوند. مسیحیان ترغیب می‌شوند تا با اطمینان به تخت فیض خدا نزدیک شوند؛ در آنجا رحمت و بخشایش خدا را برای گناهان خود خواهند یافت. در آنجا فیضی را خواهند یافت که آنان را به هنگام نیاز یاری کند. با وجود این، در انجیل متی ۶ : ۷ عیسی مسیح چنین هشدار می‌دهد: «مانند خدانشناسان وردهای بی معنی تکرار نکنید.» این به مثابه دعای مصرانه نیست. دعای با اصرار به معنی «تکرار زیاد کلمات» نیست، امری که مسیح ما را از آن برحذر می‌دارد؛ بلکه ایمانی است که خود را در دعایی دلیرانه و با اصرار ابراز می‌کند و این نکته است که اهمیت دارد.

(T) نکته ۶: خلاصه تعالیم اصلی مثل

بیابید به نوبت، تعالیم یا پیامهای اصلی مثلها را خلاصه کنیم. پیام اصلی مثل این است که خدای کتاب مقدس با اطمینان و سخاوتمندی به دعاهای مصرانه و شجاعانه پاسخ می‌دهد. همچنین این مثل به مسیحیانی که اهل دعا می‌باشند حقایق زیر را تعلیم می‌دهد:

(S) اولین حقیقت. دوست شفاعت‌کننده باید بتواند نیاز ضروری را ببیند. ریشه و اصل موضوع شفاعت در دیدن و تشخیص نیاز ضروری مردم نهفته است. دوست نیازمند در این مثل گرسنه بود و هیچ چیز برای خوردن نداشت. و حتی در آن موقع شب نمی‌توانست نان برای خود بخرد. اگر بخواهیم بیاموزیم که چگونه برای دیگران دعا کنیم باید چشم و دل خویش را به سوی نیازهایی که در اطراف ما به چشم می‌خوریم بگشاییم. می‌توان در رابطه با دیدن نیازهای انسانها در اطراف خود به این نمونه عملی اشاره کرد که مسیحیان باید بدانند که از لحاظ روحانی میلیونها میلیون انسان در تاریکی نیمه شب گناه و جهل و بی‌تفاوتی بسر می‌برند و بدلیل عدم معرفت به نجات در عیسی مسیح در حال هلاک شدن هستند. بیش از این می‌توان به میلیونها نفر مسیحی گرسنه اشاره کرد که در سختی و جفا نادیده انگاشته شده‌اند و یا به کسانی که در بی‌ثمری همچون گوسفندان بی‌شبان زیست می‌کنند. بسیاری از این نمونه‌های ذکر شده را در اطراف خود و در شهرمان داریم. هیچ چیز به جز دعا به درگاه خدا اثر بخش نخواهد بود.

(T) دومین حقیقت. دوست شفاعت‌کننده باید که دوست نیازمند را بی‌هیچ خودخواهی دوست بدارد. میزبان و یا همان دوست شفاعت‌کننده در این مثل دوستی حقیقی در آن نیمه شب بود زیرا که دوست گرسنه و نگران خود را نه تنها به خانه‌اش پذیرفت، بلکه در قلب خویش جا داد. او هیچ عذر و بهانه‌ای نیاورد و دست رد به سینه او نزد و نگفت: «چیزی ندارم تا به تو بدهم» یا «اینک نیمه شب است و همه جا برای تهیه خوراک تعطیل و همه در خواب بسر می‌برند». دوست شفیع از خانه بیرون آمد تا راهی برای کمک به دوست نیازمند خود بیابد. او خواب و راحتی در خانه گرم خویش را برای یاری دیگری قربانی کرد. کتاب مقدس اینگونه تعلیم می‌دهد: «در محبت خودخواهی نیست.» محبت مسیحی خود را برای دیگران فراموش می‌کند. محبت احتیاج دیگری را نیاز خود می‌بیند. محبت شادی حقیقی را در این می‌بیند که همچون مسیح برای دیگران زیست کند و برای دیگران بمیرد. از فقدان محبت است که در دعا کردن برای دیگران کوتاهی می‌ورزیم. محبت واقعی برای دیگران دعا می‌کند.

(S) سومین حقیقت. دوست شفاعت‌کننده باید به ناتوانی خویش برای کمک کردن به دیگری پی ببرد. دوست شفاعت‌کننده در این مثل حقیقتاً قصد داشت تا احتیاج دوست نیازمند خود را برآورده کند. اما به زبانی ساده‌تر باید اذعان داشت که او چیزی برای کمک به دوستش در اختیار نداشت، نه دارایی و نه راهی برای کمک. او خود در شرایط نداری و فقر گرفتار بود و درک ناتوانی‌اش برای کمک به دوست نیازمند سبب شد از خانه بیرون آمده و دست نیاز بسوی دیگری دراز کند. او بدین گونه ناتوانی و فقر خویش را به دوست توانا در این مثل ابراز می‌کند: «دوست گرسنه‌ای دارم و خود چیزی ندارم تا از

او پذیرایی کنم». درک ناتوانی‌اش سبب شد تا برای دیگری شفاعت کند. آگاهی از حقیقت که «من چیزی ندارم» به شفاعت قدرت می‌بخشد. در همین رابطه، یقین به این حقیقت که فقط قدرت فوق طبیعی خدا می‌تواند انسانها را از گناه و داوری نجات دهد، ما را وادار به شفاعت می‌نماید. احساس این حقیقت که تمامی تلاشهای ما در جهت نجات انسانها کاملاً نایبند است ما را به شفاعت برمی‌انگیزاند. آگاهی از اینکه تنها خدا می‌تواند حیات و رشد به آدمیان ببخشد ما را چون دوست شفاعت‌کننده به رفتن و درکوبیدن فرا می‌خواند. شفاعت برای دوست شفاعت‌کننده در این مثل به عنوان تنها راه برای کمک و ابراز محبت به دوست نیازمندش بنظر می‌آید و این خود هشداری است برای یاری دهندگانی که فکر می‌کنند با تکیه به حکمت و توان خویش می‌توانند عمل کنند. و از سوی دیگر تشویقی است به یاری دهندگانی که در خود احساس ضعف می‌کنند. معمولی‌ترین و ضعیف‌ترین مسیحیان نیز می‌توانند با دعا برکات خدای قادر مطلق را بدست آورند.

(T) چهارمین حقیقت دوست شفاعت‌کننده باید ایمان داشته باشد که دوست توانا او را یاری خواهد داد. آنچه که دوست شفاعت‌کننده نداشت دوست توانا می‌توانست مهیا کند. دوست شفاعت‌کننده دوستی توانا را در کنار خود داشت و از این حقیقت آگاه بود که او هم قادر است و هم می‌خواهد که نیاز او را برآورده سازد. می‌دانست که اگر بطلبد، حتماً دریافت خواهد کرد به همین دلیل بود که نیمه شب به در خانه دوست توانایش شتافت تا نانی را که نیاز داشت از او بگیرد. دوست بسیار توانای ما کسی نیست جز خدای کتاب‌مقدس. او خدای قادر مطلق است. او به هر ایماندار به مسیح نزدیک است. کتاب‌مقدس پر است از وعده‌های خدا مبنی بر این حقیقت که او دعاهای ما را می‌شنود، و نه تنها قادر بلکه مایل است تا نیازهای ما را برآورده کند. شهادت مسیحیان بسیار ما را متقاعد می‌سازد تا بپذیریم که آنچه را که ما در جهت رفع نیازهای مردم قادر به انجامش نیستیم خدا می‌تواند و می‌خواهد در پاسخ به شفاعتهای ما برای مردم انجام دهد.

(S) پنجمین حقیقت دوست شفاعت‌کننده باید با پافشاری و لجاجت دعا کند. دوست شفاعت‌کننده از دوست توانایش اینگونه کمک می‌خواهد: «ای دوست! لطفاً به من سه نان قرض بده». ولی ایمان دوست شفاعت‌کننده با آزمایش ناگهانی و غیرمترقبه روبرو شد: دوست توانا از کمک کردن به او امتناع ورزید و اینگونه پاسخ داد: «نمی‌توانم برخیزم و به تو چیزی بدهم». قلب پرمهر دوست شفاعت‌کننده ناامید نگرددید و به تقاضایش مصرانه ادامه داد: «دوست نیازمندی دارم و تو از نعمت و فراوانی بهره‌مندی. تو دوست من هستی لطفاً به من کمک کن.» دوست شفاعت‌کننده جواب رد را نمی‌پذیرد و بالعکس با سماجت و پافشاری به تقاضایش ادامه می‌دهد. او به در کوفتن ادامه می‌دهد و دست از درخواست کمک از دوست توانایش بر نمی‌دارد. محبت او نسبت به دوست محتاجش باید پیروز شود.

(T) ششمین حقیقت دوست شفاعت‌کننده باید یقین داشته باشد که دوست توانایش به او کمک خواهد کرد. عیسی چنین فرمود: «اگر از روی دوستی این کار را نکنی، اگر مدتی در بزیند، در اثر پافشاری شما بر خواهد خاست و هرچه بخواهید به شما خواهد داد.» اگر به‌هنگام تلاش برای کمک به دیگران، تنها به وفاداری خدا ایمان داشته باشیم، شفاعت اولین چیزی است که به آن رجوع خواهیم کرد و آخرین عملی باید باشد که برایش وقت کافی نداشته باشیم. هرچند شفاعت کار دشواری است اما عملی امیدوارکننده و کاری شادی‌بخش می‌تواند باشد، به این دلیل که هر وقت برای مطلبی شفاعت می‌کنیم، می‌دانیم که خدا در زمان خود به آن پاسخ خواهد داد. ناامیدی محال است زیرا عیسی فرمود: «هرچه بخواهید به شما خواهد داد.» زمان صرف‌شده در دعا بیش از زمان صرف‌شده در کار، بازدهی خواهد داشت. دعا فعالیت‌های شما را با ارزش و پرنرم خواهد ساخت. دعا راهی برای خدا می‌گشاید تا کارش را در ما و از طریق ما در آن واحد به عمل آورد. از طریق دعا حضور و قدرت خدا را برای همراهی با خویش بدست آورده، استوار می‌سازیم. راز فعالیتی ثمربخش در این است که در ابتدا آن را از خدا دریافت کرده باشیم و سپس آن را به انسانها منتقل سازیم. شفاعت آن حلقه مبارکی است که در میان ناتوانی انسانی ما و قدرت لایتناهی خدا قرار می‌گیرد.

(S) ویژگی‌های یک شفاعت‌کننده راستین ماحصل عوامل زیر می‌باشند. آگاهی از نیازهای مردم، محبت مسیحایی برای برخورد با نیازهایشان؛ درک درونی از ناتوانی شخصی در جهت رفع نیازهای دیگران؛ ایمان داشتن به قدرت دعا؛ شجاعت در دعای مصرانه علی‌رغم مشکلات؛ اطمینان به اینکه خدا در موعد مقرر خویش پاسخ خواهد داد.

(T) تکلیف برای هفته آینده

اول. برای یک فرد یا یک گروه این مثل را موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی نمایید. هفته آینده مثل "پزشک و بیمار و نور و نمک" را بررسی خواهیم کرد. برای آمادگی، متی ۹: ۹ - ۱۳ و متی ۵: ۱۳ - ۱۶ را مطالعه کنید.
دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم....
سوم. هر شب تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.